

"חלום העיגולים"

טכסט: רבי נחמן מברצללב, עריכה: מיכל גוברין

- מקהלה: בלילה עמדנו לפניו ודיברנו עימו.
- סולן: איך אפשר שלא יחלקו עלי, מאחר שאני הולך בדרך חדש שעדיין לא הלך אדם בו מעולם. גם שהיא דרך ישן מאד, אף-על-פי-כן הוא חדש לגמרי.
- מקהלה: סיפר שיש לו דברים גבוהים ונעלים מאד.
- סולן: *בחלום הייתי יושב בביתי, ולא היה שום אדם נכנס אצלי. והיה תמוה בעיני. ויצאתי לחדר הב', וגם שם לא היה שום אדם. ויצאתי לבית הגדול ולבית-המדרש ולא היה שם גם כן שום אדם. וישיבתי בדעתי לצאת אל החוץ, ויצאתי לחוץ, וראיתי שעומדים בני אדם עיגולים עיגולים, ומתלחשים זה עם זה. זה מתלוצץ ממני, וזה משחק בי, וזה מעיז פנים נגדי. הכל העיזו נגדי, וקראתי לאחד מאנשי ושאלתי אותו: מה זאת. (והשיב) **
- מקהלה: איך עשיתם כזאת? היתכן שתעשו חטא גדול מזה?
- סולן: (ואני לא ידעתי כלל על מה מתלוצצים עלי. ובקשתי את אותו האיש שילך ויקבץ איזה אנשים מאנשי שלומנו. והלך מאיתי ולא ראיתיו עוד.) וישיבתי בעצמי, מה לעשות? וישיבתי עצמי להפליג עצמי לאיזה מדינה אחרת. ובאתי לשם, וגם שם היו עומדים אנשים בעיגולים וגם הם היו מדברים בזה, גם כי שם ידעו הרבה.
- סולן: בא זקן אחד והתחיל לדבר.
- מקהלה: האתה עשית כזאת? ואיך אין אתה מתבייש בפני אבותיך, ואיך אין אתה מתבייש מתורת משה, מה אתה סבור, שתשב כאן? וכי אתה סובר שתפליג לאיזה מדינה? ממה נפשך? ואם ידעו מי אתה, גם כן לא תוכל להיות שם, כי ידעו שם, ידעו מזה.
- סולן: מאחר שהוא כך, שאני מגורש בזה, האם יהיה לי חלק לעולם הבא?
- מקהלה: עולם הבא אתה סבור שיהיה לך? אפילו בגיהנום לא יהיה לך מקום להיטמן שם. כי עשית חילול השם כזה.
- סולן: לכו לכם! הייתי סבור שתנחמו אותי, ותדברו על לבי, ועכשיו אתם עושים לי יסורים. ונשכרתי והשלכתי את ראשי לאחורי במרירות גדול מאד. וכאשר השלכתי את ראשי, מיד באו אלי ונתקבצו אלי כל אלה שאמרו לי להתבייש מהם.
- מקהלה: ואמרו לי "ופרי הארץ לגאון ולתפארת".
- סולן: ודיברו על לבי דברי נחומים. שהשלכתי את ראשי במרירות כזאת, שאם היה איש משליך את ראשו במרירות כזה,
- מקהלה: בוודאי היו מוחלין לו.

* המקלה משתתפת במילים המודגשות בלבד.

** המלים המסומנות ב-() אינן מושרות.